

UNIwersytet Warszawski		
Wpłynęło do Kanc. Ogóln.	data	tab.
Wpłynęło do Inst. Org.	17.10.2019 data	symbol
Znak		

UNIwersytet
Warszawski

Centrum Kształcenia Nauczycieli Języków Obcych
i Edukacji Europejskiej UW

dr hab. Joanna Nijakowska, prof. ucz.
Centrum Kształcenia Nauczycieli Języków Obcych
i Edukacji Europejskiej Uniwersytetu Warszawskiego
ul. Nowy Świat 4, 00-497 Warszawa, Polska
e-mail: j.nijakowska@uw.edu.pl
www: <http://cknjoiec.uw.edu.pl/prof-uw-dr-hab-joanna-nijakowska/>

Warszawa, dn. 14 października 2019r.

**Recenzja osiągnięć naukowych dr Katarzyny Hryniuk w postępowaniu
habilitacyjnym w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie
językoznawstwo**

sporządzona zgodnie z art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późniejszymi zmianami) oraz Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. z 2011r., Nr 196, poz. 1165).

1. Przebieg kariery zawodowej i dydaktycznej Habilitantki

Pani dr Katarzyna Hryniuk ukończyła studia magisterskie w 2000r., a następnie studia doktoranckie w 2005r. na Wydziale Lingwistyki Stosowanej Uniwersytetu Warszawskiego. Stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa uzyskała w 2007r. na podstawie rozprawy pt.: "Vocabulary acquisition from professional discourse: The case of business texts." W latach 2008-2013 dr Katarzyna Hryniuk była zatrudniona jako adiunkt w Instytucie Kulturologii i Lingwistyki Antropocentrycznej (od 2010r. funkcjonującego pod nazwą Katedry Języków Specjalistycznych) Uniwersytetu Warszawskiego, a w latach 2013-2015 jako wykładowca w Instytucie Anglistyki Społecznej Akademii Nauk w Warszawie. Od 2015 roku Habilitantka pracuje jako adiunkt w Instytucie Anglistyki Uniwersytetu Warszawskiego.

2. Ocena osiągnięcia naukowego

We wniosku habilitacyjnym Habilitantka wskazuje osiągnięcie wynikające z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311.) pod tytułem „Non-natives writing for Anglo-American journals: Challenges and urgent needs”. Osiągnięcie, o którym mowa stanowi dzieło opublikowane w całości – jest to monografia w języku angielskim autorstwa Habilitantki pt.: „Non-natives writing for Anglo-American journals: Challenges and urgent needs”, opublikowana w 2019r. w Warszawie, nakładem Wydawnictw Uniwersytetu Warszawskiego.

Zgłoszona do oceny monografia zajmuje szczególne miejsce w dorobku publikacyjnym Habilitantki. Pozycja ta uzupełnia prowadzone w Polsce badania nad pisaniem w języku angielskim jako obcym w kontekście dyskursu akademickiego o pogłębioną analizę jakościową przekonań, potrzeb i wyzwań, zarówno językowych, dyskursywnych (związanych bezpośrednio z procesem formułowania tekstu), jak i niedyskursywnych (związanych z procesem publikacji), przed którymi stają polscy naukowcy chcący publikować wyniki swoich badań w wysoko punktowanych międzynarodowych czasopismach naukowych.

Książka zawiera 170 stron, podzielona jest na sześć rozdziałów. Pierwsze cztery rozdziały stanowią przegląd literatury odnoszącej się do roli języka angielskiego w komunikacji akademickiej (rozdział pierwszy), charakterystyki pisanego dyskursu akademickiego, ze szczególnym uwzględnieniem artykułu naukowego jako gatunku (rozdział drugi), specyfiki publikowania w czasopismach naukowych i systemu ewaluacji publikacji naukowych, a także roli redaktorów i recenzentów w tym procesie (rozdział trzeci). Rozdział czwarty zawiera dyskusję badań prowadzonych przez polskich badaczy nad wykorzystaniem języka angielskiego w komunikacji akademickiej przez nienatywnych użytkowników tego języka, nad specyfiką dyskursu akademickiego oraz procesem nauczania i uczenia się języka angielskiego jako obcego do celów akademickich. Rozdział piąty ma charakter empiryczny i prezentuje wyniki przeprowadzonych przez Habilitantkę badań jakościowych, które autorka krótko podsumowuje w rozdziale szóstym. Książka zawiera również wstęp, indeksy –

tematyczny i nazwisk, załącznik (narzędzie wykorzystane do zebrania danych) oraz bibliografię.

W swojej książce dr Katarzyna Hryniuk słusznie zwraca uwagę na fakt, że dla naukowców, którzy są nierodzimi użytkownikami języka angielskiego zaistnienie na konkurencyjnym rynku publikacyjnym determinowane jest nie tylko koniecznością prowadzenia wysokiej jakości badań, ale również umiejętnością przygotowania publikacji w języku angielskim, zgodnie z obowiązującymi konwencjami anglo-amerykańskiego dyskursu akademickiego, zwłaszcza w zakresie artykułów naukowych (ang. *research articles*). Z praktycznego i pragmatycznego punktu widzenia bycie członkiem wspólnoty akademickiej w dużej mierze zależy od opanowania form dyskursu przez nią akceptowanych. Tekst naukowy powinien być spójny z przyjętą konwencją, co wymaga świadomości schematów strukturalnych i leksykalnych charakterystycznych dla takich tekstów w danej dyscyplinie. Przestrzeganie tych konwencji w pisanim dyskursie akademickim może być wyzwaniem dla autorów wywodzących się z innych tradycji intelektualnych i kręgów kulturowych. Wynikiem wpływu różnych tradycji i uwarunkowań kulturowych, w których kształtowała się komunikacja akademicka może być na przykład wykorzystywanie odmiennych środków językowych do oznaczania statusu wiedzy naukowej, a dokładniej treści hipotetycznych i określania faktów, które autorzy uznają za pewne. To może z kolei prowadzić do odmiennych interpretacji i przeświadczeń dotyczących tego, co uznać można za fakt naukowy, a co pozostaje hipotezą wymagającą potwierdzenia w dalszych badaniach i akceptacji środowiska naukowego. Innym przykładem mogą być różnice w stylach argumentacji, mechanizmach autoprezentacji i sytuowania własnych wyników badań na tle wyników badań innych naukowców czy w doborze strategii i środków interpersonalnych w celu konstruowania relacji pomiędzy autorem tekstu naukowego i czytelnikiem. Współczesny dyskurs akademicki wydaje się mieć bardziej komunikacyjny, interpersonalny charakter. Autorzy tekstów naukowych, podejmując działania retoryczne, wchodzą w relację dialogiczną ze społecznością akademicką, a zwłaszcza z autorami badającymi podobne zagadnienia oraz bezpośrednio z czytelnikami. Zaobserwowanie i zrozumienie różnic w stosowanych strategiach i środkach retorycznych oraz rozwiązaniach strukturalnych i stylistycznych wynikających z odmienności tradycji intelektualnej, dyscyplinarnej i kulturowej może w pewnym stopniu determinować sukces publikacyjny. Świadomość

takich konwencji i umiejętność właściwego ich stosowania w piśmiennictwie akademickim jest więc istotnym narzędziem w pracy naukowca.

Książka dr Katarzyny Hryniuk wpisuje się w obszary jej poszukiwań naukowych obejmujące zagadnienia związane z rozwijaniem umiejętności pisania w języku angielskim jako obcym, w tym pisania akademickiego, oraz badania porównawcze pisanego dyskursu akademickiego autorstwa rodzimych i nierodzimych użytkowników języka angielskiego. Walorem tej pracy jest z pewnością sam temat i poruszane zagadnienia, które odnoszą się do sprawy kluczowej dla środowiska akademickiego, również w kontekście reformy szkolnictwa wyższego, jaką jest publikowanie wyników badań, zwłaszcza w wydawnictwach i czasopismach naukowych o uznanej renomie i zasięgu międzynarodowym, z wysokimi współczynnikami wpływu, zapewniającymi międzynarodową rozpoznawalność i cytowalność. Na uwagę zasługuje wybór metody jakościowej w badaniu własnym Habilitantki, a dokładniej wykorzystanie do zebrania danych techniki częściowo ustrukturyzowanego pogłębionego wywiadu, co pozwoliło na uzyskanie nowej, w odróżnieniu od analiz korpusowych, perspektywy na proces pisania i publikowania artykułów naukowych, uwzględniającej opinie, przekonania, doświadczenia i potrzeby autorów tych tekstów.

W badaniu opisanym w rozdziale piątym udział wzięło 16 polskich językoznawców, zatrudnionych w uczelniach wyższych w Polsce, którzy opublikowali swoje artykuły w wysoko punktowanych, prestiżowych czasopismach o zasięgu międzynarodowym. W wywiadach przeprowadzonych w języku angielskim, respondenci odpowiedzieli na szereg pytań dotyczących na przykład systemu oceny osiągnięć naukowych (którego istotnym elementem jest publikowanie w punktowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym), procesu recenzowania (ang. *double-blind peer review*), publikowania w lokalnych czasopismach, (rzekomego) uprzywilejowania rodzimych użytkowników języka angielskiego w procesie publikowania w prestiżowych czasopismach, a także przygotowania (edukacji) w zakresie pisania akademickiego, zwłaszcza w odniesieniu do komunikowania wyników badań w artykułach naukowych i procesie ich publikacji. Część pytań, w tym trzy pytania dotyczące wykorzystywanych strategii retorycznych, których stosowanie zgodnie z przyjętą konwencją może sprawiać trudność nierodzimy użytkownikom języka angielskiego, odnosiła się do jednego artykułu wybranego z dorobku respondentów (najczęściej chodziło o pierwszy artykuł

opublikowany w punktowanym czasopiśmie o międzynarodowym zasięgu). Wydaje się, że w celu określenia wyznaczników stylu, zoperacjonalizowanego przez użycie określonych środków i strategii językowych i dyskursywnych, lepszym rozwiązaniem byłoby przeanalizowanie wszystkich publikacji tego typu znajdujących się w dorobku każdego z uczestników badania. W opisie metody brakuje też jasno określonych kryteriów, według których klasyfikowane były poszczególne czasopisma jako: „international”, „prestigious”, „highly-rated” czy „highly-ranked journals” oraz „local journals”.

Wnioski z tego eksploracyjnego badania powinny być wyciągane w sposób ostrożny i dotyczyć jedynie grupy osób biorących udział w badaniu. Wyciąganie uogólnionych wniosków odnoszących się do szerszego środowiska naukowego w Polsce uniemożliwia kilka czynników, w tym fakt, że ze względu na jakościowy charakter badania i wybraną technikę zbierania danych brała w nim udział niewielka liczba respondentów. Ponadto, wszyscy uczestnicy badania byli specjalistami w jednej dziedzinie (językoznawstwo) i wreszcie, co wydaje się być najważniejsze, choć nie jest to eksplicytnie zaznaczone ani we wstępie ani w rozdziale piątym (w opisie metody badania), poziom opanowania języka angielskiego przez wszystkich uczestników badania był bardzo wysoki, co wiązało się z ich wykształceniem i wykonywaną pracą zawodową. Taki dobór próby do badania stanowi istotne ograniczenie w badaniu oraz w sposób znaczący wpływa na uzyskane wyniki i wnioski wyciągnięte z badania. Można bowiem z dużą dozą pewności założyć, że wyniki, zarówno w odniesieniu do przekonań, potrzeb, jak i wyzwań związanych z przygotowaniem tekstu w języku angielskim oraz z procesem publikacyjnym, mogłyby być inne, gdyby nie chodziło o specjalistów w zakresie językoznawstwa angielskiego. Ta grupa swoje doświadczenia publikacyjne w języku angielskim, pomimo pewnych trudności (głównie dotyczących efektywnego stosowania niektórych konwencji piśmiennictwa akademickiego), określiła jako bardzo pozytywne, motywujące i zachęcające do dalszej aktywności naukowej, przyznając jednocześnie, że pisanie artykułów naukowych w języku polskim jest dla nich podobnym, jeśli nie większym wyzwaniem. Myślę, że uzyskany materiał badawczy warto było uzupełnić danymi zebranymi przy pomocy techniki zogniskowanego wywiadu grupowego – tzw. grupy fokusowej (ang. *focus group interview*). To, poza dwustronną interakcją respondenta z badaczem, która ma miejsce w trakcie

przeprowadzania wywiadu, dałoby możliwość interakcji i dyskusji w grupie respondentów, potencjalnie generując ciekawy materiał badawczy.

Prezentację i dyskusję wyników uzupełnia rozdział szósty, będący bardzo krótkim, syntetycznym podsumowaniem wniosków płynących z analizy danych zaprezentowanej w rozdziale piątym. Po lekturze rozdziału szóstego można czuć pewien niedosyt wywołany dość lakonicznym ujęciem skądinąd trafnie określonych wniosków (choć odnoszących się do wąskiej grupy naukowców) płynących z przeprowadzonego badania. Na podstawie danych zebranych w badaniu oraz przeglądu literatury dokonanego w rozdziałach teoretycznych oczekiwać by można bardziej precyzyjnie i zdecydowanie szerzej sformułowanych implikacji. Chodzi zarówno o rekomendacje dla dydaktyki (oparte na wynikach badań) w odniesieniu do rozwijania umiejętności pisania w języku angielskim jako obcym w zakresie dyskursu akademickiego, dotyczące zarówno początkujących adeptów tej sztuki, jak i doświadczonych badaczy, a także określenie charakterystyki i rekomendacji dotyczących sprawnego przechodzenia przez proces publikacyjny.

Podsumowując, dr Katarzyna Hryniuk dość sprawnie porusza się po wybranym przez siebie obszarze badawczym, zwracając jednocześnie uwagę na sprawy istotne dla środowiska naukowego, co nadaje jej badaniu wymiar praktyczny. Dzięki doborze metody badawczej i ciekawej konstrukcji badania, uwzględniającej przekonania, wyzwania (dyskursywne i niedyskursywne) i potrzeby autorów artykułów naukowych, Habilitantka pokazuje analizowane zagadnienia z nowej, wcześniej nie eksplorowanej w ten sposób perspektywy. Pomimo że wnioski z tego badania dotyczą dość wąskiej grupy badaczy, to ich opracowanie stanowi ciekawy i ważny wkład w stan wiedzy na temat rozwijania umiejętności pisania w języku angielskim do celów akademickich, zwłaszcza w odniesieniu do gatunku artykułu naukowego, przez nierodzimych użytkowników tego języka i stanowić może przyczynek do dalszych badań.

3. Ocena pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych

Wykaz opublikowanych prac naukowych oraz informacja o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki (załączniki 4-8 do wniosku) został przygotowany przez Habilitantkę niezgodnie z zalecanym przez Centralną

Komisję do Spraw Stopni i Tytułów wzorem i formatem (który porządkuje kategorie osiągnięć spójnie ze wspomnianym powyżej rozporządzeniem), pominięto lub nie podano z dostateczną dokładnością niektórych informacji odnoszących się do prezentowanego dorobku.

Poniżej przedstawiam wskaźniki dokonań naukowych oraz ocenę opublikowanych prac naukowych, które nie wchodzą w skład wskazanego przez Habilitantkę osiągnięcia naukowego omówionego w punkcie 2. Habilitantka spełnia szereg kryteriów, choć w niektórych przypadkach w sposób minimalny, odnoszących się do osiągnięć naukowo-badawczych określonych w §3 i §4 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. z 2011r., Nr 196, poz. 1165).

Poza omówioną wcześniej monografią dr Katarzyna Hryniuk posiada w swoim dorobku artykuły w czasopismach punktowanych oraz rozdziały w zbiorach pod redakcją, wydane w języku angielskim i polskim, opublikowane zarówno w zagranicznych, jak i krajowych wydawnictwach. Od chwili uzyskania stopnia doktora nauk humanistycznych w 2007r. Habilitantka opublikowała 15 prac naukowych (11 w języku angielskim i 4 w języku polskim), w tym 7 artykułów w czasopismach, oraz 8 tekstów w recenzowanych zbiorach pod redakcją, w tym 1 rozdział we współautorstwie. Zwrócić należy uwagę na przeciętny pod względem ilościowym dorobek publikacyjny, w większości o zasięgu lokalnym, słabo widoczny i słabo rozpoznawalny na arenie międzynarodowej. Wpływ na taki stan rzeczy ma szereg czynników, między innymi mała liczba publikacji Habilitantki dostępnych w bazach Web of Science (WoS) czy Scopus oraz niskie wskaźniki cytowań według tych baz, a to wynika bezpośrednio z tego, gdzie i kiedy prace Habilitantki zostały opublikowane. Zaznaczyć należy, że część prac ukazała się stosunkowo niedawno, co daje szansę na większą ich popularyzację. Jednak na ten moment rozpoznawalność i cytowalność prac Habilitantki pozostawia wiele do życzenia. Znamienny jest też fakt, że wszystkie wykazane w tych bazach cytowania to autocytowania.

Obszar badań, po którym porusza się dr Katarzyna Hryniuk nie jest jednorodny, co odzwierciedlone jest w jej aktywności naukowo-badawczej, w tym w publikacjach i wystąpieniach konferencyjnych. Zainteresowania naukowe i badawcze Habilitantki

dotyczą kilku obszarów, co sygnalizuje w autoreferacie jako podział na cztery nurty, deklarując jednocześnie kontynuację badań w dwóch obszarach. Różnorodność niewątpliwie może być zaletą, ale niesie ze sobą określone konsekwencje. Choć doszukać się można powiązań pomiędzy eksplorowanymi przez Habilitantkę zagadnieniami, czy uzasadnienia decyzji o zmianie zainteresowań badawczych, to trudno nie ulec wrażeniu, że wynikiem tych decyzji jest pewna fragmentaryczność i niespójność dorobku. Wynika to prawdopodobnie zarówno z braku konsekwentnych i systematycznych poszukiwań badawczych w wybranych obszarach, jak i z podążania za nowymi fascynacjami badawczymi.

Koncentrując się w szczególności na porównaniu polskiego i angloamerykańskiego dyskursu akademickiego na przykładzie artykułów badawczych (ang. *research articles*), głównie z wykorzystaniem narzędzi korpusowych, Habilitantka bada kulturowe uwarunkowania dyskursu akademickiego. Uwarunkowania te mają odzwierciedlenie w różnicach w sposobie konstruowania tekstów akademickich, używanej terminologii, wzorcach gatunkowych, a także preferencjach w wyborze środków retorycznych, co w niektórych przypadkach może zaburzać komunikację. Istotną kwestią jest zagadnienie prowadzenia komunikacji akademickiej w języku angielskim jako obcym. Formalne schematy i konwencje przyjęte w tworzeniu danych gatunków tekstów akademickich różnią się w zależności od dyscypliny naukowej, ale też języka i kultury, z której wywodzi się autor tekstu. To z kolei może generować nieporozumienia komunikacyjne doświadczane przez nierodzimych użytkowników języka, które wynikać mogą na przykład z nieświadomości takich konwencji lub z braku doświadczenia w ich stosowaniu.

Zainteresowania Habilitantki w tym zakresie zaowocowały pięcioma publikacjami. Są to zarówno rozdziały w zbiorach pod redakcją, jak i artykuły w czasopismach przedstawiające wyniki badań nad różnicami i podobieństwami w zakresie stylu i cech piśmiennictwa akademickiego rodzimych użytkowników języka angielskiego i rodzimych użytkowników języka polskiego publikujących teksty naukowe (a dokładniej artykuły badawcze) w języku angielskim. Wszystkie zaprezentowane badania opierają się na analizie tego samego, niewielkiego, korpusu artykułów badawczych z zakresu językoznawstwa teoretycznego i stosowanego, składającego się w sumie z 40 artykułów napisanych w języku angielskim, w tym 20 opublikowanych

przez rodzimych użytkowników tego języka i 20 napisanych przez Polaków. W poszczególnych tekstach analizie poddano strukturę tekstu, wyrażenia sygnalizujące tę strukturę, sposoby cytowania, użycie zaimków i wyrażen leksykalnych sygnalizujących obecność autora w tekście (ang. *authorial self*) oraz wykładników modalności epistemicznej, wyrażających wątpliwość i pewność (ang. *hedges, boosters*). Habilitantka zaobserwowała i udokumentowała szereg różnic pomiędzy wymienionymi dwoma grupami tekstów, przypisując je odmienności konwencji w pisanym dyskursie akademickim w dwóch obszarach kulturowych, z których pochodzą autorzy analizowanych tekstów. Zaznaczyć należy, że jest to jedyny z obszarów zainteresowań badawczych Habilitantki, w którym wykazuje się metodologiczną konsekwencją w konstrukcji badań, których wyniki stanowią wkład w stan wiedzy o istocie komunikacji akademickiej, w odniesieniu do uwarunkowań kulturowych i dyscyplinarnych oraz ujęć kontrastywnych. Jest to najszerszej i najdokładniej eksplorowany przez Habilitantkę obszar z czterech obszarów zainteresowań badawczych, które wymienia w autoreferacie i uznać należy, że wymienione powyżej publikacje należą do najbardziej wartościowych w jej dorobku. Wszystkie te publikacje są dostępne w bazach WoS, Scopus lub na liście European Reference Index for the Humanities (ERIH), 3 z nich zostały opublikowane w punktowanych czasopismach, 2 w zbiorach pod redakcją w dobrych zagranicznych wydawnictwach – Springer i Peter Lang. Z pozostałych 10 prac opublikowanych przez dr Katarzynę Hryniuk jeszcze tylko jedna widnieje w bazie Scopus, mianowicie rozdział w zbiorze pod redakcją, napisany we współautorstwie i opublikowany w prestiżowym wydawnictwie Routledge. Osiągnięcia te są ważne i spełniają kryterium w zakresie osiągnięć naukowo-badawczych habilitanta opisane w §3 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w obszarze nauk humanistycznych – a mianowicie autorstwo lub współautorstwo publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie Web of Science (WoS) lub na liście European Reference Index for the Humanities (ERIH). Dokładniej rzecz biorąc, dr Katarzyna Hryniuk jest autorką dwóch artykułów w czasopismach znajdujących się w bazie WoS: Hryniuk, K. (2017). „Linguistics research articles written in English: Comparing native English speakers and Polish writers”, *International Journal of Applied Linguistics*, 27(1): 3-23 (25 punktów, lista C MNiSW) oraz Hryniuk, K. (2018).

“Expressing authorial self in research articles written by Polish and English native-speaker writers: A corpus-based study”, *Studies in Second Language Learning and Teaching*, 8(3): 621-642 (13 punktów, lista B MNiSW). W bazie WoS znajduje się jeszcze jedna publikacja Habilitantki, jest to rozdział pt.: „The use of citations in research articles written by Polish and English native-speaker writers” opublikowany w 2016r. przez wydawnictwo Springer w zbiorze pod redakcją. Na liście ERIH znajdują się dwie publikacje Habilitantki: Hryniuk, K. (2018). „Expert-like use of hedges and boosters in research articles written by Polish and English native-speaker writers”, *Research in Language*, 16(3): 263-280 (12 punktów, lista B/C MNiSW) oraz wymieniony powyżej artykuł opublikowany w *International Journal of Applied Linguistics*.

§4 wspomnianego powyżej rozporządzenia precyzuje kolejne kryteria oceny w zakresie osiągnięć naukowo-badawczych habilitanta, do których po kolei odniosę się poniżej. Habilitantka spełnia kryterium posiadania publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych lub krajowych innych niż te, o których mowa w §3. Dr Katarzyna Hryniuk jest autorką 3 artykułów w 2 czasopismach krajowych, z których jedno – *Acta Philologica* – jest ujęte na ministerialnej liście punktowanych czasopism naukowych – lista B, 8 punktów. Habilitantka jest również autorką w sumie 8 prac naukowych opublikowanych w zbiorach pod redakcją i materiałach pokonferencyjnych. O 3 z nich, wydanych nakładem zagranicznych wydawnictw Routledge, Springer i Peter Lang, wspomniałam powyżej. Pozostałe 5 tekstów, jeden wydany przez wydawnictwo Peter Lang i 4, które ukazały się w lokalnych wydawnictwach naukowych, są to teksty wydane w latach 2009-2012. Obejmują one dwa wczesne obszary zainteresowań naukowo-badawczych Habilitantki, jeden bezpośrednio związany z jej pracą doktorską, mianowicie rozwijanie słownictwa specjalistycznego i rozumienie tekstów fachowych, uzupełnione o możliwość wykorzystania okulografii w badaniach nad procesem czytania w języku obcych. Tym zagadnieniom poświęciła też Habilitantka 3 artykuły w niepuktowanych czasopismach. Wymienione publikacje pojawiają się i są jedynie kilkakrotnie cytowane (tylko według bazy Google Scholar) w wymiarze lokalnym i wydają się mieć mały wpływ na rozwój wiedzy w tym obszarze. Dr Hryniuk nie kontynuowała badań w tym zakresie, jej zainteresowania skupiły się natomiast na dydaktyce języków specjalistycznych, co zaowocowało 3 wymienionymi wyżej

artykułami w zbiorach pod redakcją. Ale i ten wątek w badaniach Habilitantki nie doczekał się kontynuacji.

Kolejne kryteria oceny w zakresie osiągnięć naukowo-badawczych habilitanta ujęte w §4 obejmują sumaryczny *impact factor* publikacji naukowych według listy Journal Citation Reports (JCR), zgodnie z rokiem opublikowania, liczbę cytowań oraz indeks Hirscha. W przypadku Habilitantki sumaryczny *impact factor* wynosi zero. W momencie sporządzania recenzji pozostałe wskaźniki – liczba cytowań publikacji autorstwa dr Katarzyny Hryniuk oraz indeks Hirscha wynoszą według baz WoS odpowiednio 3 i 1 (przy czym wszystkie cytowania, to autocytowania, a więc $h=0$), według bazy Scopus – 5 i 2 (przy czym wszystkie cytowania to autocytowania, a w takim wypadku $h=0$), dla porównania według bazy Google Scholar odnotowano 30 cytowań, a index Hirscha wynosi 3. Jest to sytuacja niezadawalająca i świadcząca o słabej rozpoznawalności. Czynnikiem wyjaśniającym nieco tę sytuację, jak już wspomniałam powyżej, jest fakt, że prace Habilitantki znajdujące się w bazie WoS (3) i Scopus (5), poza jedną z 2015 roku, zostały wydane w 2017 i 2018 roku, można zatem założyć, że ich cytowalność wzrośnie.

Dr Katarzyna Hryniuk nie kierowała międzynarodowymi i krajowymi projektami badawczymi, nie otrzymała też międzynarodowych ani krajowych nagród za działalność naukową. Jeśli chodzi o udział w projektach, to Habilitantka wspomina w autoreferacie o projekcie pt.: „EFL Writing Teacher Training, Beliefs, and Practices in China, Mexico and Poland”, w którym uczestniczyła w związku z pobytem na stypendium Fulbrighta w Indiana University-Purdue University Indianapolis, USA. Niestety Habilitantka nie podaje bardziej szczegółowych informacji dotyczących źródła finansowania, konkursu projektowego, wysokości grantu, ram czasowych projektu, konsorcjum czy konkretnej roli i zadań jakie miała do wykonania w tym projekcie, trudno więc ocenić ten udział.

Dr Katarzyna Hryniuk dość regularnie prezentuje wyniki swoich badań w kraju i za granicą, wygłosiła w sumie 16 referatów na 2 konferencjach krajowych i 13 międzynarodowych, w tym na 7 za granicą. Połowa z tych referatów dotyczyła kluczowego dla dorobku naukowego Habilitantki obszaru (zwłaszcza jeśli chodzi o rozpoznawalność międzynarodową), najbardziej aktualnego i posiadającego największy potencjał, mianowicie korpusowych badań porównawczych w zakresie pisanego dyskursu akademickiego. Kolejne 5 wystąpień dotyczy uczenia się i nauczania

sprawności pisania w języku angielskim jako obcym – najnowszego podjętego przez Habilitantkę nurtu badań. Zainteresowanie badawcze tymi zagadnieniami zaowocowało również w 2018r. dwoma wspomnianymi powyżej publikacjami – artykułem w punktowanym czasopiśmie *Acta Philologica* oraz rozdziałem we współautorstwie w zbiorze pod redakcją wydanym przez wydawnictwo Routledge. Monografia Habilitantki, wskazana we wniosku jako osiągnięcie, łączy oba wymienione powyżej nurty badań.

4. Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej

Kryteria oceny w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej habilitanta określa §5 Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Habilitantka spełnia szereg z tych kryteriów, jej osiągnięcia w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej oceniam pozytywnie. Za najistotniejsze osiągnięcie w tej kategorii należy uznać uzyskanie przez Habilitantkę stypendium Fulbright Senior Advanced Research Grant umożliwiającego odbycie w roku akademickim 2012/2013 dziewięciomiesięcznego stażu w Indiana University-Purdue University Indianapolis, USA oraz zrealizowanie projektu badawczego pt.: „Creating Polish and English texts in the field of linguistics: Reconstruction of language abilities”. Pobyt ten zaowocował nawiązaniem współpracy międzynarodowej, w dalszym ciągu kontynuowanej, uwieńczonej wspólną publikacją i wystąpieniami konferencyjnymi. Habilitantka odbyła także kilka krótkich, jednotygodniowych pobytów w zagranicznych ośrodkach naukowych, a mianowicie wizytę studyjną (Uniwersytet Oksfordzki, Wielka Brytania, 2009r., w ramach projektu UE „Nobel”), kwerendę biblioteczną (Uniwersytet Oksfordzki, Wielka Brytania, 2012r.) i szkolenie z zakresu jakościowych metod badawczych (Europejski Uniwersytet Viadrina, Niemcy, 2017r., w ramach projektu *WeReLaTe*, COST). W 2013r. wzięła też udział w szkoleniu z obsługi WordSmith Tools (Royal Agricultural University, Wielka Brytania) oraz w 2016r. w szkoleniu organizowanym przez NCN z zakresu pisania wniosków grantowych.

Dr Katarzyna Hryniuk, jako sekretarz Polskiego Towarzystwa Lingwistyki Stosowanej, którą to funkcję pełniła w latach 2008-2012, współorganizowała 4 krajowe konferencje organizowane przez PTLs. W latach 2009-2010 Habilitantka pełniła funkcję sekretarza redakcji, a w latach 2010-2011 zastępcy redaktora naczelnego w czasopiśmie *Lingwistyka Stosowana/ Applied Linguistics/ Angewandte Linguistik* (od 2018r. pod zmienionym tytułem – *Applied Linguistics Papers*), wydawanym przez Wydział Lingwistyki Stosowanej Uniwersytetu Warszawskiego.

Dr Katarzyna Hryniuk jest członkinią w sumie pięciu, międzynarodowych i krajowych organizacji i towarzystw, w tym American Association for Applied Linguistics (AAAL), European Association for the Teaching of Academic Writing (EATAW), European Writing Centers Association (EWCA), a także Polskiego Towarzystwa Neofilologicznego (PTN) i Polskiego Stowarzyszenia ALUMNI, zrzeszającego absolwentów wszystkich programów wymiany i wizyt studyjnych finansowanych przez rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki, w tym Fulbright Program.

W latach 2013-2018 Habilitantka recenzowała publikacje w czasopismach międzynarodowych i krajowych takich jak: *Neofilolog, Linguistics and Beyond, Research in Language, Studies in Second Language Learning and Teaching, Australian Journal of Linguistics* czy *Journal of English for Academic Purposes*. W 2018r. recenzowała również wniosek złożony w procedurze ubiegania się o stypendium Fundacji Fulbrighta. Dr Katarzyna Hryniuk nie kierowała projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych, bierze natomiast udział jako autorka i wykonawczyni jednego z 3 zadań (Academic Writing – Język angielski akademicki) w granie NCBiN Kadra/POWER/3.4. – jest to projekt podnoszący kompetencje kadry dydaktycznej uczelni, który realizowany jest na Wydziale Neofilologii Uniwersytetu Warszawskiego.

Wśród aktywności popularyzatorskich dr Katarzyny Hryniuk znajdują się dwa wykłady gościnne wygłoszone w czasie jej pobytu na stypendium Fundacji Fulbrighta w 2012r. i 2013r. w Indiana Center for Intercultural Communication, School of Liberal Arts, Indiana University-Purdue University Indianapolis, USA oraz wykład gościnny pt.: „Stypendium Fulbrighta drogą do nowatorskich rozwiązań w badaniach nad polskimi i anglo-amerykańskimi konwencjami pisarstwa akademickiego”, wygłoszony w 2013r. na Sympozjum Klubu Stypendystów Fundacji na rzecz Nauki Polskiej w Warszawie.

Działania Habilitantki na rzecz popularyzacji nauki obejmują też opublikowanie dwóch recenzji książek w czasopiśmie – *Kwartalnik Neofilologiczny* i *Neofilolog* oraz sprawozdania z konferencji w czasopiśmie *Lingwistyka Stosowana. Przegląd*, udział w Dniach Otwartych Uniwersytetu Warszawskiego w 2017r. i 2018r. i prowadzenie lekcji w XLIII Liceum Ogólnokształcącym im. Kazimierza Wielkiego w Warszawie w 2016r. w ramach promocji Instytutu Anglistyki Uniwersytetu Warszawskiego wśród potencjalnych kandydatów na studia.

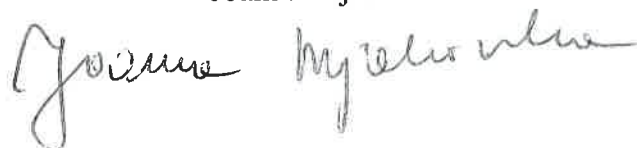
Wśród osiągnięć organizacyjnych i dydaktycznych Habilitantki znajduje się sprawowanie w latach 2010-2011 funkcji zastępcy Dyrektora Instytutu Kulturologii i Lingwistyki Antropocentrycznej Uniwersytetu Warszawskiego oraz funkcji Sekretarza Rady Wydziału Neofilologii Uniwersytetu Warszawskiego w latach 2015-2017. Dr Katarzyna Hryniuk była członkiem Komisji Rekrutacyjnej Instytutu Anglistyki w roku akademickim 2017/2018 i 2018/2019, wypromowała w sumie 16 prac magisterskich i około 50 prac licencjackich, zrecenzowała kilkadziesiąt prac dyplomowych, a także pełniła rolę przewodniczącej komisji w czasie 25 egzaminów dyplomowych. Habilitantka nie sprawowała opieki naukowej nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego. Habilitantka jest autorką programów nauczania i autorskiego kursu z zakresu przyswajania i nauczania języka angielskiego jako obcego dla celów akademickich i zawodowych. W swojej praktyce dydaktycznej prowadziła różne typy zajęć ze studentami, w tym zajęcia z praktycznej nauki języka, seminaria licencjackie, magisterskie, proseminaria, wykłady i konwersatoria z dydaktyki języków obcych i języków specjalistycznych oraz psychopedagogicznych podstaw nauczania języków obcych.

5. Wnioski końcowe

Wskazane przez Habilitantkę osiągnięcie naukowe oceniam pozytywnie. Dr Katarzyna Hryniuk spełnia również w różnym stopniu szereg kryteriów w zakresie dorobku naukowego, dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej, w niektórych obszarach, jak wskazałam powyżej, wykazując się zdecydowanie intensywniejszą i bardziej zauważalną działalnością niż w innych.

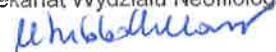
Podsumowując, stwierdzam, że osiągnięcie naukowe wskazane przez Habilitantkę we wniosku, stanowiące ważny wkład w rozwój wiedzy i badań nad rozwijaniem umiejętności pisania w języku angielskim specjalistycznym akademickim, a w szczególności nad konstruowaniem pisemnego dyskursu naukowego (na przykładzie artykułu naukowego) w języku angielskim przez nienatywnych użytkowników tego języka wraz z pozostałym dorobkiem naukowo-badawczym, osiągnięciami dydaktycznymi i popularyzującymi naukę w sumie spełniają kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego określone w Ustawie z dn. 14 marca 2003 o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.) oraz w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadania stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. nr 196, poz. 1165) i stanowią podstawę do nadania stopnia doktora habilitowanego.

Joanna Nijkowska

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM

STARSZY SPECJALISTA
Dziekanat Wydziału Neofilologii

mgr Urszula Subbotko-Mocur

